

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 16. augusta 2012 v Bratislave, v trestnej veci proti obvinenému **Š. U. , pre prečin útoku na verejného činiteľa** podľa § 323 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného, podanom prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. O. L., proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 24. augusta 2009, sp. zn. 8 To 31/2009, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **Š. U. s a o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Košice II z 18. decembra 2008, sp. zn. 8T 53/2008, bol **obvinený Š. U.** uznaný za vinného z prečinu útoku na verejného činiteľa § 323 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a iné na tom skutkovom základe, že

1/ v K. dňa 5. decembra 2006 v čase okolo 23.00 hod. na ulici H. č. X. vnikol s obvineným R. K., nar. X. do predajne odevov N. na I. poschodí tak, že pákovými kliešťami vylomili visiaci zámok na dverách vchodových a FAB vložku na dverách vchodových, pričom zo zásuvky stola v kancelárii odcudzili finančnú hotovosť vo výške 1 200 Sk, čím takto majiteľke predajne J. S., nar. X. spôsobili škodu krádežou vo výške 1 200 Sk a poškodením dverí a zámkov škodu vo výške 1 000 Sk,

2/ v K., na ul. B., dňa 3. mája 2007 v čase okolo 22.10 hod. vnikol do objektu novostavby obytného bloku, a to tak že vyhol časť pletiva na oplotení novostavby, ktorej účelom bolo zabrániť vniknutiu, vošiel do objektu, odkiaľ odcudzil strážneho psa – nemeckého ovčiaka v hodnote 500 Sk ku škode firmy B.

3/ v K., dňa 14. februára 2008 v čase okolo 16.10 hod. na ul. J. na čerpacej stanici O., kde bola vyslaná hliadka z OO PZ Košice – Juh v zložení nstržm. K. a nstržm. Z. preverovať podozrenie zo spáchania priestupku proti majetku po tom, čo nstržm. Z. vyzval Š. U., aby sa legitimoval, tak mu začal vulgárne nadávať, na čo následne chytil nstržm. Z. za ľavú ruku a snažil sa ho udrieť päťou do oblasti tváre, v čom mu zabránil nstržm. K., keď voči Š. U. použil donucovacie prostriedky, a to hmaty a chvaty sebaobrany a následne počas predvádzania na OO PZ Košice – Juh pri vchode do budovy OO PZ Košice – JUH lakťom udrel nstržm. K. do oblasti tváre a kopol ho do ľavého stehna, pričom boli proti nemu opätovne použité donucovacie prostriedky, a to hmaty a chvaty sebaobrany, aby mu zabránili v ďalšom konaní, pričom členovia hliadky neutrpeli žiadne zranenia.

Za to mu bol podľa § 323 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho súd zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na podklade odvolania obvineného proti prvostupňovému rozsudku Krajský súd v Košiciach uznesením z 24. augusta 2009, sp. zn. 8 To 31/2009, podľa § 319 Tr. por. odvolanie ako nedôvodné zamietol.

Proti vyššie uvedenému uzneseniu krajského súdu podal **obvinený Š. U.** vlastným písomným podaním **zo 16. decembra 2011** (doručenom súdu prvého stupňa 21. decembra 2011), doplneným **prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. O. L., dovolanie.**

Domáhal sa ním zrušenia uznesenia Krajského súdu v Košiciach s tým, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1, ods. 2 Tr. por. vyslovil rozsudkom porušenie zákona v ustanoveniach, o ktoré sa podané dovolanie opiera, a prikázal tomuto súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V dovolaní poukázal na naplnenie dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. f/ (správne malo byť uvedené písm. g/) Tr. por.

Pochybenie obidvoch súdov vidí v tom, že tieto nebrali do úvahy skutočnosť, že na Okresnom súde Spišská Nová Ves, sp. zn. 3T 12/2006, sa od roku 2006 vedie trestné stíhanie pre trestný čin podľa § 219 ods. 1 Tr. zák.

Ďalej uviedol, že súdy nepostupovali v súlade so zákonom, resp. ustanoveniami Trestného poriadku týkajúcimi sa dokazovania, pretože na hlavnom pojednávaní nebol prítomný znalec, ktorého účasť sa vyžadovala a ktorý mal na základe odborných znalostí objasniť skutočnosť dôležitú pre trestné konanie, resp. vyjadriť sa ku skutku právne kvalifikovanému ako prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 Tr. zák., konkrétne *„či bolo možné udrieť rukami do oblasti hlavy policajta, keď mal mať spútané ruky dozadu, ako to uviedol sám policajt.“*

Poukázal na to, že súdy pochybili v aplikácii obligatórnej povinnosti uloženej v § 34 Tr. por., t. j. práva a povinnosti obvineného v trestnom konaní, keď nerešpektovali jeho práva súhrnne označené ako „právo na obhajobu“, ktoré sú taktiež garantované medzinárodnými zmluvami, ako aj čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 40 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd (ústavný zákon č. 23/1991 Zb.) a čl. 50 ods. 3 a ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (zákon č. 460/1992 Zb.).

Na záver zdôraznil, že na základe vyššie uvedených skutočností bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu a rozhodnutia prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu, sú založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom.

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil dovolanie obvineného na vyjadrenie Okresnej prokuratúry Košice II.

Prokurátor okresnej prokuratúry uviedol, že dovolanie obvineného Š. U. navrhuje zamietnuť ako nedôvodné, pretože neboli zistené žiadne nové skutočnosti podmieňujúce povolenie dovolania.

Po tomto postupe predložil okresný súd dovolanie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že dovolanie proti napadnutému rozhodnutiu je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 2 Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu však dospel k záveru, že dovolateľom namietané dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011 v posudzovanom prípade splnené neboli.

Podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu (písm. c/),

rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom (písm. g/).

Podľa § 374 ods. 1 Tr. por. dovolanie už pri jeho podaní musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo.

Z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že **obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacích dôvodov podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, hoci v skutočnosti obsahuje argumenty mimo takto uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.**

V zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je potrebné zásadné porušenie práva na obhajobu chápať predovšetkým ako porušenie ustanovení o povinnej obhajobe (§ 37 Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na to, že právo na obhajobu v sebe zahŕňa právo na osobnú obhajobu, právo nechať sa obhajovať obhajcom, ktorým môže byť

len advokát, právo na povinnú obhajobu, ako aj povinnosť orgánov činných v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace proti obvinenému a okolnosti svedčiace v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávať dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie. Zároveň aj predstavuje **vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva.**

Za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov, pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10, resp. práva podľa § 2 ods. 11 Tr. por. Ak by záver súdu, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú a už ju nebude overovať ďalšími dôkazmi, zakladal opodstatnenosť tohto dovolacieho dôvodu, odporovalo by to skutočnosti, že dovolací súd je viazaný zisteným skutkovým stavom, pričom účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok a nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.

Z predloženého procesného spisu vyplýva, že obvinený v podanom dovolaní neuviedol ani jednu relevantnú skutočnosť, ktorá by preukazovala, že v posudzovanom prípade bolo **zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu.**

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. je potrebné uviesť, že tento **možno uplatniť len v prípade, ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov.**

V posudzovanom prípade dovolací súd nezistil porušenie takýchto ustanovení. Obvinený tento dovolací dôvod videl len v tom, že konajúce súdy nepribrali do konania znalca, ktorý mal na základe odborných znalostí objasniť, či bolo možné udrieť policajta do oblasti hlavy rukami spútanými dozadu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na záver uvádza, že vykonanie dôkazu spôsobom, ktorý je v rozpore so zákonom, síce predstavuje dovolací dôvod, avšak **zistenie skutku súdom na podklade dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní v súlade so zákonom a následné rozhodnutie súdu ho nemôže naplniť.**

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Tr. por. v posudzovanom prípade splnené neboli, a preto vo veci rozhodol na neverejnom zasadnutí spôsobom uvedeným vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 16. augusta 2012

JUDr. Emil B d ž o c h , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová